SARKOZYNİN SAKIZI…

Yazan: **Naci Konyar** - 28 Şubat 2011

Katılırsınız ya da katılmazsınız, biz Fransız Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin ülkemizi ziyaretinde sakız çiğneme gibi bir saygısızlıkta bulunmasına Ankara Belediye Başkanımızın uğurlamada Sarkozy'nin göstermiş olduğu davranışa benzer bir tavır sergilemesinden rahatsızlık duyduk.

Neden duyduk. Bizim devletimiz Sultan Osman'ın Söğüt kasabasında kurduğu 700 yıllık geçmişinden gurur duyduğumuz dünyanın en eski devletlerinden biridir.

Beylikten, padişahlığa, imparatorluğa oradan cumhuriyete ve demokrasiye geçen bir süreç yaşamışız.

Devlet kavramı yüce bir kavramdır. Devlet ancak yüzyıllar içinde kurulabilen ve kurulduktan sonra da gelenekleri üzerinde titizlenmesi gereken bir idari yapıdır.

Demokrasinin olmadığı kaos ve kargaşanın yaşandığı ülkelerin durumunu bütün dünya ve bizler ibretle, üzüntüyle izliyoruz. Bu tür rejimlerin yaşandığı ülkelerde diktatörler, ihtilalciler çıkarken, oturmuş yerleşmiş ve demokrasiden nasibini alarak bir seviye tutturan devletlerden de devlet adamı çıkıyor.

Geçmişte yaşanan, rahmetle anıyoruz Sn Erbakan'ın Libya ziyaretinde Kaddafi'nin Osmanlıya yaptığı hakaret karşısında susması, cevap vermemesi büyük devlet ve devlet adamı olmanın bir gereği olduğunu bu vaka ile daha iyi anlamış oluyoruz.Çünkü Sn Erbakan Libya ve tüm Orta Doğunun baştan uca eski vatanımız olduğunu ve buradaki ülkelerle tarihten gelen bağımız ve hukukumuz olduğunu iyi bilen bir devlet adamıydı.O susmakla Türkiye Devletinin büyüklüğüne yakışan bir tavır sergilemişti.

Sarkozy'e gelince… Arthur Schopenhauer adlı filozofun bir tespitini akıldan çıkarmamak lazımdır. Büyük filozof şöyle diyor:

"İnsan yardım ettiği kişileri sever. Ne var ki, yardım alanlar borçlu kaldıkları kişileri hatırlamak değil, unutmak isterler. Çoğu kez unuturlarda"

Şimdi düşünüyoruz da esir düşen dedelerinin Almanların elinden kurtarılması için Kanuniye mektup yazan Fransızlara, tarihte yapmış bulunduğumuz iyiliğin, hamiliğin karşılığı, tohumlarının Türk yurduna ziyaretlerinde sakız çiğneme saygısızlığı mı olmalıydı?

Yoksa Sarkozy'nin ülkemize sakız çiğneyerek ziyaretinin altında yatan düşünce bizi bir şark ülkesi olarak değerlendiren bir garplılıktan mı ileri geliyor? Biraz haklılık payı olabilir. Şarkın kendisini garpta nasıl tanıttığı malum.

Yüce dinimiz insanlık ideallerine en yüksek değeri verirken bizim "müselmanlar" dünyanın nazarında kendilerini akla gelen en berbat bir kimlikte göstermeye devam ediyorlar. Suikastlar, bombalar, kan dökmelerin durmadığı büyük bölümünde demokrasinin yaşanmadığı rejimlerin olduğu bu çirkin manzarayı sergileyen şark alemine batı neden değer versin?

Bunların yaşanmadığı ülkemizin kıymetini değerini iyi bilelim.Büyük devlet büyük temsil edilmelidir.

Bizim kültürümüzde münasebetsizlik ve kabalık hoş görülen bir davranış şekli değildir. Hele bunun devletler seviyesinde temsil noktalarına kadar gelmiş ciddi ve zeki bildiğimiz insanlar tarafından yapılması devlet geleneğiyle hiç bağdaşmaz.

Bizim bildiğimiz devlet adamı demek sözünü bilen, nerede ne yapacağını bilen adam demek manasına gelir. Benliğini ve şahsiyetini yitirmemiş tüm ülkelerde bu

imaj hala vardır.Devlet adamı sinirlerine, nefsine, ahlakına hakim olan adamdır.Karşısındakinin uygun olmayan davranışına aynı karşılıkla değil devlet mehabetine yakışan karşılıkla cevap veren adamdır.

Devlet adamı vitrindeki adamdır. Dengesizlik saygısızlık hakkı da olsa bu hakkını 70 milyon yurttaşımızdan sonra en son kullanması gereken adamdır.

İlke olarak devlet adamı ahlak zaafı gösteremez, densizlik ve seviyesizlik edemez. Kendisine duyulmasını istediği saygıyı karşısındakinden görmese bile başkasından esirgeyemez.

Gelişen iletişim teknolojisiyle küçük bir köye dönen dünyamızda tüm yaşananların haber olarak dünya ülkeleri tarafından izlenildiği bir zamanda Sarkozy'nin saygısızlığına daha saygın bir yolla cevap vermek gerekirdi diye düşünenlerdeniz. Elbette devletin onuru bahis konusu olduğunda bir tepki verilmelidir.Ancak bu tepki Türkiye gibi devlet geleneği olan bir ülkeye yakışan bir şekilde yapılmalıdır.

Bir belediye başkanının sakız çiğneyerek bir devlet başkanını yolcu etmesi sergilenen acı manzaranın Türkiye gibi büyük bir ülkenin imajına yakışmadığını düşünüyoruz.

Kaht-ı Rical meşrutiyet devri siyasi sözlüğünden alınan bir tabirdir. "Devlet adamı kıtlığı" yada sadece "Adam kıtlığı" manasına gelir.Şimdi bir kaht-ı rical var ise bunun sebebi emaneti ehil ellere vermeyişimizdendir, dolayısıyla layık olduğumuzla değil müstahak olduğumuzla yönetiliyoruz.

Sakız çiğneyenleri hariç olmak üzere bir devletin gerçek gücü, silahlarıyla değil, devlet ve siyaset adamlarıyla ölçülür.

Yorum Ekle

Naci Konyar

X